

המגרש פרק תשיעי גיטין

פד.

עין משפט
נר מצוה

יג א מיי פֿירט מנהל
 גירושין אל יא סנה
 עשן נטוע'ע הארע'ס
 קמה סעף'ס ערש'ס זמ'ס:
 יד ב מיי פֿירט מנהל
 דערס אל יא סנה
 לאזן רחם טוע'ע ייִד
 סימן ריג סעף: א
 זו א מיי פֿירט מנהל
 גירושין אל יא סנה
 עשן נטוע'ע הארע'ס
 קמה סעף: טו:
 זי א מיי פֿירט מנהל
 דאסות אל יא סנה
 עשן נטוע'ע הארע'ס ס'י
 קמה סעף: יב וס'י לא
 סעף: ז
 יז א מיי פֿירט סימן
 קמה סעף: יח:
 יח א מיי פֿירט סימן
 נטוע'ע שס סעף: יג:
 יט א מיי שס אל יא
 טוע'ע שס סעף: יד:

מוסף תוספות

א. ושוב אין חזון עליה
אישות שלה. מוס' הרש"ש.
ב. [ו]משום דלית
הלכתא הכי. מידושי הר"ן.
ג. [ד]ייל דאפילו כי
מיגרשא אכתי איכא
למיפרך אטו בדידה קיימא
לאינסובי להאי. רש"א.

פסקי רי"ד (המשך)

[illegible]

מִסְתַּבְּרָא בֵּין ד'ר' אֱלִיעֶזֶר בֵּין ד'רַבִּנן בֵּין דַּפְסָקָה פַּסְקָה. פ' ומגורשת לעולם* ואע"ג דלמאי דבעי למימר רבי אליעזר או דלמא לא שגא משמע דבעי למימר דאין הגט חל אלא אותו היום כמו חוץ מפלוני דלא חל אלא י' מעלמא מ"מ לישגא דפסקא משמע לגמרי והא דקאמר לקמן (דף פו.) לעולם לאפוקי (י) (מדדא אחר רב נחמן) לאו לאפוקי ממש"כ (דלא שופרא) דעטרה לאפוקי מיומא דגן ואלעא שגא מטעה לומר שאינה מגורשת אלא אותו יום: **א"ר** א"ר נחמן ה"ק. וא"ת דמעיקרא לא אמר כן וי"ל דמעיקרא סבר דאפקעי רבנן קידושין מינה ולכסוף חזר בו שאין נראה לו סברה דבשכיל חששא מועטת כזו יפקיעו רבנן קידושין: **וביגדרשה** למהר ומקיים **התנאים**. להשגא לא שייך שגא יאמרו שזמיהן נותנין בבתניהן כיון דנישאת לאחר צינתים:

הבא בדידה קיימא לאגרושי.

אע"ג דכיון שאיה יכולה לקיים תנאה (א) הויה אשת איש לזה שנשאת לו עכשיו מ"מ אינה יכולה לקיים תנאה ולנשא בלא גירושין לדעולס דריכא גט מספיקא שמא יתקיים תנאה ותנשא גט לפני ע"י נמיטת הרשאו או גירסה וקשה (א) לרבי יהודה והא ודאי בדידה קיימא לאגירושין שיכולה לומר מאיס עלי וכיפין ליה * ולפי פ"י רש"י ורבינו חס דלא כיפין ליה נישא ועוד קשה דכיפין ליה לגרשה שהרי היא עליו באיסור אשת איש וא"כ מאי קאמר אטו בדידה קיימא לאגירושין ואי הוה י"מ מפרש בדידה קיימא לאגירושין ולאיןסובי דודאי אין בידה שיטאנה זה הוי אחי שפיר^א אך אין הלשון משמע כן וי"ל כיון דמכל מקום יכול הצעל לדחותה לא בדידה קיימא לאגירושין: **ע"ל מנת שותערי דרביקע אינו גמ.** בהסוכר את הפועלים בצסופו (ב"מ דף זר). גרסינן לא תתקיים התנאי הרי זה גט ואם אסא וי"ל ע"י שם קשה להרב ר' אלחנן דהוה לן למילף מתנאי בני גד ובני ראובן שיכול לקיימו אבל היכא שלא יוכל לקיימו כי הכא הוה לן למימר דאף על גב דתנאי צטל מעשה קיים היכי דילפינן בפרק י"א מלות חלינה ויבמות דף ק) דבעין שיוכל לעשות ע"י שליח וי"ל דהסח לא ילפינן אלא שהמעשה יכול לעשות ע"י שליח אבל תנאי אין לחוש אם לא יוכל לעשות ע"י שליח או אינו יכול לעשות כלל: **ע"ל מנת שותערי דלפני ואילו וואבין לא קתני.** יש פסרים שסגוה בצרייתא ע"מ שאלא תבעלי לאבא ולאבין קין חוששין שמא תבעל להם משום דקשיא להו מאי דייק ואילו לאבא ולאבין לא קתני אבא ואבין מאן דכר שמייחו וימייהו משום כן אין צריך להגיה דשפיר דייק מדקתני ע"מ שחבעלי לפלוני משמע דוקא לפלוני דלא חשיב הפלגה בדבריה במה שיש אם איסור פנויה אבל אבא ואבין לא:

ממאי קאמר. האי לא חיינא דקאמר למאן קאמר לאותו פלוני או לכלל אדם: לא חיינא לו. כדמפרש שם יאמרו נשיהם נותנין במתנה יאמין לך לעו גדול מזה: ואם ניסם לאחר לא סא. שלא להחזיק תנאי זה: ומשום דגזירה לא מפיקין לה. במתניה והא לא איתקיים

דבצ נחמן הכי קאמר הרי זה גיעך
ע"מ ששנשאי לפלוני הרי זו לא
שינשא לו משום גזירה שמה ואמרו
נשעיהו נותנין במסנה ואם נישא לו
אלא סאל. שאין כאן איסור אלא חשש
לגעז בעלמא: דלא לאחר סינשא. והו
גייטא אדאזיל ולא אמר ע"מ שמה
תנשאי אלא לפלוני אלא ע"מ שתנשאי
לפלוני סוף סוף הא בעיא לקיומי
וכי סימא אפשר דמיגרסה. וכן
השני היום ולמחר תינשא לאותו
פלוני לקיים תנאה: ונחא דפנינא
עושים דרב יהודה קמדרמית לה. דלא
חיישת דלמא לא מייקייס: שמה יישן
למחר. ונחמא שעבר על נדרו: ורב
אחמא אמר יישן היום. ולמחר תימא
תנאו ולא יישן: דהי בעי מבציו נפשיה
בכסותא. יקוב בשרו תמיד בקוק:
בדידה קיימא לאגרושי. בתמיה:
דוחה אותה לזערה בדברי
הבאי: מסני' מי דיקא. בצ"מ בשוכר
הפועלים (דף 75.) אפשר דאלה
ונקלא. ולבן תימא גופיה תנאו קייס:
ללא צור חויר. קתמו כלל
כ' יהודה ב' סימא: כוב גט.

דקאמער ר' יהודה בן תימנא: למעוטי
בשר חזיר. דה"ק כזה גט דאי אפשר
לקיימו כלל הלכך תנאו בטל אבל
לעצור על דברי מורה אפשר לקיימו
באיסור ותלקה על שעברה: שפעמי
גיסין גבי פלוני וגבי אביו ואבין
גרסינן שלא תבעלי: שפעמי בין
בנות בין בשואלין אין חוששין שמא
נבעלה להם. כלומר מותרת לינשא
מיד ואין חוששין שמא תבעל להן
יעבול הגט אבל אמר לה ע"מ שלא
תבעלי לפלוני אינו גט שמא תבעל
לו דומיא דע"מ שלא תכלי לבית
אביך ואלא באבין לעולם: ואילו בני אבא ואבין
שפעמי לא קפני. לדיהו תנאה
אלמלא לא הוי תנאה: לאצי תיחא
גו. [נמשום דלדידה לר' יהודה בן
תימנא אפילו לא יתקיים הרי זה גט
אלא לרבא קשיא דהא אמרן אפילו
רבי יהודה בן תימנא מודה בה:
אמר לך רבא. לא דמיא לבשר
חזיר דאילו בשר חזיר זידה לקיימו
באיסור ושבעלי פלוני נמי אפשר
דמשחדא ליה בממונא ואם אינו
רואה לצועלה באיסור ישאנה ויעבול
בהיתר אלף אבא ואבין צדידה
קיימא: לרבא כלל דקתני רבי
יהודה בן תימנא: לאווי אבא ואבין.
דהוי נמי א"ל לקיימו: כזה למעוטי
בשר חזיר. דאפשר לקיימו הוא:
ולאצי

דאכלה ולקיא פלוני נמי אפשר דמשחרא ביה
ואבך ברידה קיימא נהי דאיהי עבדא איסורא א
איסורא לרבא כלל לאתויי אבא ואבנד בזה

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

תוס' ד"ה הכא ברדיה
וכו' ולפי פרש"י ור"ת.
בכתובות דף סג ע"ג: ד"ה
על מנת וכו' וי"ל ע"י שם.
ע' חגיגה דף יד ע"ג מד"ה
נכנסו:

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה הכא וכו' לקיים תנאה לא הו"א אשת איש. ג"כ פי' האשה [אינה מקודשת לזה] להיות אשת איש ותנא ומינשא לפלוני בלא גירושין:

מוסף רש"י

קֹרֶבֶן עֵינִי בְּשִׁינָה הַיּוֹם
אֶחָד אִישׁ לְמַדְרָה. מֵהַ
אֲמַר יִשְׂרָאֵל יוֹסֵף אֶת
בְּקֻשׁוֹתַי עַל מִנֵּה אֵל אִשְׁרֵן
לִמְחֹלָה, וְלֹא יִשְׂרָאֵל יִחְלֹל
לִקְרֹתָ עַל מִשְׁכַּן תַּחְתּוֹ
(דְּרֹדִים יד.). שְׂמֹא יִשְׂרָאֵל
דִּמְעָה יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל
לִמְחֹלָה וְלֹא תִמְחֹלָה מִצִּיּוֹן
וְנִמְחֹלָה עֲבִיר בְּנֵי יִתְרוֹ עַל
מִשְׁכַּן תַּחְתּוֹ (שׁוּם).
וְהָיָא חֹרֶשְׁתֵּי שְׂמֹא יִשְׂרָאֵל
לְמַדְרָה. לִמְחֹלָה מִצִּיּוֹן
יִשְׂרָאֵל שְׁלֹל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל
עַל יִקְרָתָ עַל מִשְׁכַּן
תַּחְתּוֹ (שׁוּם). כְּמִפְלֵגָה
בְּדִבְרֵיכֶם. שְׁלֹל נָגְלוּ לְנוֹס
וְנִמְחֹלָה אֶלֶף הַקְּדוּשָׁה עֲלֵמָה
מִמְחֹלָה לִקְרֹתָ אֶת־
בְּנֵיכֶם (ב"ב יד.). מִחֲנִי
נִגְנִי יִשְׂרָאֵל. קִדְּמָתָן קַ"ר
יִרְדֶּה בְּן מִלְּחָם.

פסקי רי"ד

לאחר מותו: ת"ר הרי
היו גיטין צ"מ שהנשא
לפלוני וזו לא הנשא
לא לו ולא לאחר לא
לא יאמרו ששניהן
נשואין במה זה לזה
ולאחר [לא הנשא] דבעיא
לקיבורה לתנא ואם נשאת
לא לא תצא דמשום
גידול לא מקפין לה ואם
נשאת לאחר צבי אצא
לכונסה להנאה ערעין
לא נתקיים התנאי ולא
הט: גט: איתמר קונם אם
יבשעיה היום אם איש
לאחר אמר ר' יהודה
אין שיה שמה שם
למחר מצאנו עובר על דרו
למפתיע בר תמן אמר שן
היום ואח' חוששין שמה
ישן למחר. עלה בדעת
לומר דפלוני נשאת ר' יהודה
לאחר פלנא דלמית' בה
שייכי נמי בהרי זו גיטין
אמרו בר תמן שן היום
אמר שמה יז ויבשל

ע"מ שלא תשתי יין כל ל' יום או כל ימי חיי פלוני דהיא היא דכי היכי דהתם ואין חוששין שמא ישן למחר ה"ה הכי נמי נימא הכא ענושא מיד ולא חיישין ט למפרע וכי היכי דאמר רב יהודה התם אל יישן היום שמא ישן למחר ה"ה